

Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu, Londyn, Moskwa, Waszyngton, 10 kwietnia 1972

(DzU z 1976 r., nr 1, poz. 1, załącznik)

Państwa-Strony niniejszej Konwencji,
zdecydowane działać na rzecz osiągnięcia efektywnego postępu na drodze do powszechnego i całkowitego rozbrojenia, obejmującego zakaz i likwidację wszystkich rodzajów broni masowej zagłady, oraz przeświadczone o tym, że zakaz prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni chemicznej i bakteriologicznej (biologicznej) i ich skuteczne zniszczenie będą sprzyjać osiągnięciu powszechnego i całkowitego rozbrojenia, pod ścisłą i skuteczną kontrolą międzynarodową,

uznając duże znaczenie Protokołu dotyczącego zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego w Genewie dnia 17 czerwca 1925 roku, a także świadome wkładu, jaki powyższy Protokół już wniósł i nadal wnosi w dzieło zmniejszenia okropności wojny,

potwierdzając swoją wierność celom i zasadom tego Protokołu i wzywając wszystkie państwa do ścisłego ich przestrzegania,

przypominając, że Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych niejednokrotnie potępiało wszelkie czyny sprzeczne z celami i zasadami Protokołu genewskiego z dnia 17 czerwca 1925 roku,

pragnąc przyczynić się do pogłębienia zaufania między narodami i ogólnej poprawy atmosfery międzynarodowej,

pragnąc także przyczynić się do urzeczywistnienia celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych,

przeświadczone o znaczeniu i niezwłocznej konieczności skutecznego usunięcia z arsenałów państw takiej niebezpiecznej broni masowej zagłady, jaką jest broń wykorzystująca środki chemiczne lub bakteriologiczne (biologiczne),

uznając, że porozumienie o zakazie broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej jest pierwszym możliwym krokiem na drodze do osiągnięcia porozumienia o skutecznych środkach również w sprawie zakazu badań, produkcji i gromadzenia broni chemicznej, i kierując się zdecydowaną wolą kontynuowania rokowań w tym celu,

zdecydowane wykluczyć w interesie całej ludzkości jakąkolwiek możliwość stosowania środków bakteriologicznych (biologicznych) i toksycznych jako broni,

przekonane, że takie wykorzystanie byłoby sprzeczne z sumieniem ludzkości i że nie należy szczerzyć żadnych wysiłków w celu zmniejszenia tego niebezpieczeństwa,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się, że nigdy, w żadnych okolicznościach nie będzie prowadzić badań, produkować, gromadzić, nabywać w jakikolwiek inny sposób lub przechowywać:

1) mikrobiologicznych lub innych biologicznych środków czy toksyn, bez względu na pochodzenie lub sposób produkcji, takich rodzajów i w takich ilościach, które nie są przeznaczone do wykorzystania w celach profilaktycznych, ochronnych lub w innych celach pokojowych;

2) broni, urządzeń lub środków przenoszenia mających służyć wykorzystaniu takich środków lub toksyn we wrogich zamiarach lub w konfliktach zbrojnych.

Artykuł II

Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się zniszczyć lub przekształcić na cele pokojowe, możliwie jak najwcześniej, lecz nie później niż w terminie 9

miesiące od wejścia w życie Konwencji wszystkie środki, toksyny, broń, urządzenia i środki przenoszenia wymienione w artykule I Konwencji, a będące w jego posiadaniu lub znajdujące się pod jego jurysdykcją czy kontrolą. Wykonując postanowienia niniejszego artykułu należy zachować wszelkie niezbędne środki ostrożności w celu ochrony ludności i środowiska.

Artykuł III

Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się nie przekazywać nikomu, bezpośrednio czy pośrednio, jak również w żaden sposób nie pomagać, nie zachęcać i nie skłaniać żadnego państwa, grupy państw czy organizacji międzynarodowych do produkcji bądź do nabywania w inny sposób jakichkolwiek środków, toksyn, broni, urządzeń lub środków przenoszenia, wymienionych w artykule I Konwencji.

Artykuł IV

Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się poczynić nieodzowne kroki, zgodnie ze swoją procedurą konstytucyjną, aby zakazać i zapobiec prowadzeniu badań, produkcji, gromadzeniu, nabywaniu lub przechowywaniu środków, toksyn, broni, urządzeń i środków przenoszenia wymienionych w artykule I Konwencji, a znajdujących się na terytorium tego państwa, pod jego jurysdykcją lub kontrolą w innym dowolnym miejscu.

Artykuł V

Państwa-Strony Konwencji zobowiązują się konsultować i współpracować ze sobą w rozstrzyganiu wszelkich problemów, jakie mogą wynikać w odniesieniu do celu lub w związku z wykonywaniem postanowień niniejszej Konwencji. Konsultacje i współpraca w wykonaniu postanowień niniejszego artykułu mogą się także odbywać przy wykorzystaniu odpowiedniej międzynarodowej procedury w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i zgodnie z jej Kartą.

Artykuł VI

1. Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji stwierdzające, że jakiegokolwiek inne Państwo-Strona Konwencji działa z naruszeniem obowiązków wypływających z postanowień niniejszej Konwencji, może wnieść skargę do Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Skarga taka powinna zawierać wszystkie możliwe dowody potwierdzające jej zasadność i prośbą o jej rozpatrzenie przez Radę Bezpieczeństwa.

1. Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się do współpracy w przeprowadzaniu wszelkich badań, jakie Rada Bezpieczeństwa może zainicjować zgodnie z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, na podstawie skargi otrzymanej przez Radę. Rada Bezpieczeństwa będzie informować Państwa-Strony Konwencji o rezultatach badań.

Artykuł VII

Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zobowiązuje się udzielać pomocy i poparcia zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych każdemu Państwu-Stronie Konwencji, które zwróci się z taką prośbą, o ile Rada Bezpieczeństwa uzna, że państwo to zostało narażone na niebezpieczeństwo wskutek pogwałcenia niniejszej Konwencji.

Artykuł VIII

Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie może być interpretowane jako ograniczające lub pomniejszające zobowiązania przyjęte przez jakiegokolwiek państwo zgodnie z Protokołem dotyczącym zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanym w Genewie dnia 17 czerwca 1925 roku.

Artykuł IX

Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji potwierdza uznany cel skutecznego zakazu broni chemicznej i w związku z tym zobowiązuje się kontynuować w dobrej wierze rokowania w celu osiągnięcia jak najwcześniej porozumienia w sprawie skutecznych środków zakazu badań, produkcji i gromadzenia zapasów i zniszczenia tej broni oraz w sprawie

podjęcia odpowiednich środków w odniesieniu do urządzeń i środków przenoszenia, specjalnie przeznaczonych do produkcji lub wykorzystania środków chemicznych jako broni.

Artykuł X

1. Państwa-Strony niniejszej Konwencji zobowiązują się ułatwiać, w możliwie najszerszym zakresie, wymianę urządzeń, materiałów, informacji naukowej i technicznej dotyczących wykorzystania środków bakteriologicznych (biologicznych) i toksyn do celów pokojowych i mają prawo uczestniczyć w takiej wymianie. Państwa-Strony Konwencji, będące w stanie to uczynić, będą również współpracować w przyczynianiu się indywidualnie bądź wspólnie z innymi państwami lub organizacjami międzynarodowymi do dalszego rozwoju i stosowania odkryć naukowych w dziedzinie bakteriologii (biologii) dla zapobiegania chorobom lub w innych celach pokojowych.

2. Niniejsza Konwencja będzie realizowana w taki sposób, aby nie stwarzać przeszkód dla gospodarczego i technologicznego rozwoju Państw-Stron Konwencji lub współpracy międzynarodowej w dziedzinie pokojowych prac w zakresie bakteriologii (biologii), w tym międzynarodowej wymiany środków bakteriologicznych (biologicznych) i toksyn oraz urządzeń służących do opracowywania, wykorzystywania lub wytwarzania środków bakteriologicznych (biologicznych) i toksyn w celach pokojowych, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł XI

Każde Państwo-Strona może zgłosić poprawki do niniejszej Konwencji. Poprawki nabierają mocy dla każdego Państwa-Strony przyjmującego je, po przyjęciu ich przez większość Państw-Stron Konwencji, a następnie dla każdego pozostałego Państwa-Strony w dniu przyjęcia tych poprawek przez to Państwo.

Artykuł XII

Po upływie pięciu lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji lub wcześniej, jeśli w trybie złożenia odpowiedniego wniosku Rządom Depozytariuszom zażąda tego większość Państw-Stron Konwencji, zwołana zostanie w Genewie (Szwajcaria) Konferencja Państw-Stron Konwencji dla dokonania przeglądu funkcjonowania niniejszej Konwencji w celu upewnienia się, czy cele określone we wstępie oraz postanowienia Konwencji, łącznie z postanowieniami dotyczącymi rokowań w sprawie broni chemicznej, są realizowane. W toku takiego przeglądu należy uwzględnić wszelkie nowe osiągnięcia naukowo-techniczne pozostające w związku z niniejszą Konwencją.

Artykuł XIII

1. Niniejsza Konwencja jest zawarta na czas nieokreślony.

2. Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji zgodnie ze swą suwerennością państwową ma prawo wystąpić z Konwencji, jeśli uzna, że wyjątkowe okoliczności związane z przedmiotem Konwencji zagroziły najwyższym interesom jego kraju. O wystąpieniu zawiadamia ono wszystkie pozostałe Państwa-Strony niniejszej Konwencji i Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych na trzy miesiące przed datą wystąpienia. W takim zawiadomieniu powinno być zawarte oświadczenie o wyjątkowych okolicznościach, które dane Państwo uważa za zagrażające jego najwyższym interesom.

Artykuł XIV

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisania dla wszystkich państw. Każde państwo, które nie podpisze niniejszej Konwencji przed jej wejściem w życie zgodnie z ustępem 3 tego artykułu, może przystąpić do niej w dowolnym czasie.

2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji przez państwa, które ją podpisały. Dokumenty ratyfikacyjne oraz dokumenty przystąpienia składane będą Rządom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i

Północnej Irlandii i Stanów Zjednoczonych Ameryki, które niniejszym wyznaczone zostają jako Rządy Depozytariusze.

3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie po złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych przez dwadzieścia dwa rządy, w tym Rządy Państw wyznaczonych Depozytariuszami.

4. Dla państw, które złożą dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia po wejściu w życie Konwencji, wejdzie ona w życie w dniu złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

5. Rządy Depozytariusze niezwłocznie poinformują wszystkie Państwa, które podpisały niniejszą Konwencję lub do niej przystąpiły, o dacie podpisania, o dacie złożenia każdego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia, o dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji oraz o innych zawiadomieniach.

6. Niniejsza Konwencja zostanie zarejestrowana przez Rządy Depozytariusze zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.